

JAUNI SKOLOTĀJI MŪSU SKOLĀ – IEPAZĪSIM VIŅUS!

Katrs jaunais mācību gads skolā atnes ne tikai jaunus mācību priekšmetus, klasesbiedrus un izaicinājumus, bet arī jaunus cilvēkus. Šogad Salaspils 1. vidusskolas kolektīvam pievienojušies 21 skolotājs, kuri jau pamazām kļūst par daļu no mūsu skolas ikdienas. Lai uzzinātu, kas viņus atvedis tieši uz mūsu skolu un kādi ir viņu dzīves moto, uzrunāju jaunos pedagogus, kuri atsaucās uz manu aicinājumu.

Laura Lūķe-Čamāne - ķīmija

Laura Lūķe-Čamāne šogad pievienojusies mūsu skolas kolektīvam kā ķīmijas skolotāja. Lai gan viņai jau ir labi izveidota karjera zinātnē, viņa arī turpmāk izvēlējusies daļu sava laika veltīt izglītībai.

„Nemot vērā mūsu situāciju valstī ar ļoti labiem un pieprasītiem pedagogiem (lasīt to trūkumu), es joprojām uz mazu slodzi strādāju izglītības jomā, neskatoties uz labi izveidotu karjeru zinātnē,” stāsta skolotāja Laura.

Viņas piemērs parāda, ka zināšanas var izmantot ne tikai profesionālajā darbā, bet arī nododot tās jaunajai paaudzei. Tieši skolotājs bieži vien ir tas cilvēks, kurš palīdz skolēnam ieraudzīt mācību priekšmetu no pavisam cita skatpunkta.

Anna Borne – Datorika

Anna Borne Salaspilī nav jaunpienācēja – viņa šeit visu mūžu dzīvojusi. Šogad viņai radās iespēja strādāt skolā, un viņa to ar prieku izmantoja.

„Nekad nav par vēlu sākt kaut ko jaunu,” saka skolotāja Anna. „Es visu mūžu esmu dzīvojusi Salaspilī, tāpēc, kad radās iespēja strādāt šajā skolā, ar prieku izmantoju šo izdevību.”

Šie vārdi labi raksturo arī jauna mācību gada sākumu – nekad nav par vēlu izmēģināt ko jaunu, apgūt jaunas prasmes un uzsākt jaunu posmu.

Diāna Hristenko – Vēsture, kultūras pamati

Arī Diānai Hristenko šī skola nav nejauša izvēle. Viņa pati ir mūsu skolas absolvente, tāpēc atgriešanās šeit jau skolotājas lomā ir īpašs notikums.

„Izvēlējos strādāt šajā skolā, jo pati to esmu absolvējusi,

un man šķiet īpaši atgriezties šeit jau skolotājas lomā. Priecājos būt daļa no skolas, kas turpina augt, attīstīties un ir mērķtiecīga vieta gan skolēniem, gan skolotājiem,” stāsta skolotāja Diāna.

Viņas stāsts atgādina, ka skola var kļūt par vietu, kur cilvēks atgriežas pēc daudziem gadiem – tikai šoreiz jau pavisam citā lomā.

Gabriela Zālīte – matemātika

Gabriela Zālīte šogad mūsu skolā māca matemātiku. Arī viņas izvēle par labu mūsu skolai nav nejauša – skolotāja Gabriela pati šo skolu ir absolvējusi.

„Domā, dzīvo, esi pozitīvs! Izvēlējos tieši šo skolu, jo pati šo skolu absolvēju. Ar šo skolu ir saistītas daudz siltu atmiņu,” saka skolotāja Gabriela.

Iespējams, skolēniem būs interesanti sastapt skolotāju, kura pati reiz sēdējusi tajās pašās skolas telpās un tagad tajās atgriezusies jau pie tāfeles otrā pusē. Tas noteikti rada īpašu saikni starp skolotāju un skolu.

Liene Sola – direktores vietniece audzināšanas jomā

„Katrs šķērslis ir iespēja- izmanto to!” – tā skan Lienes Solas moto.

Skolotāja Liene šogad ir arī 7.a klases audzinātāja. Viņas moto īpaši labi iederas skolas dzīvē, jo mācību gads ne vienmēr ir viegls – reizēm tieši grūtības palīdz kļūt stiprākiem un iemācīties ko jaunu.

Ingrīda Kļava - Latviešu valoda

Ingrīda Kļava Salaspils 1. vidusskolu izvēlējusies arī tāpēc, ka tā atrodas salīdzinoši tuvu viņas dzīvesvietai. Tomēr svarīgākais viņai ir iespēja strādāt ar skolēniem un kopā ar viņiem pašai turpināt attīstīties.

„Izvēlējos Salaspils 1. vidusskolu, jo tā ir viena no skolām, kas atrodas netālu no manām mājām, un man ir svarīgi būt vietā, kur varu ar sirdsdegsmi dot skolēniem zināšanas, iedvesmu un ticību saviem spēkiem, vienlaikus pati augot kopā ar viņiem.”

Šie vārdi atgādina, ka skolotāja darbs nav tikai zināšanu nodošana. Tā ir arī savstarpēja mācīšanās, kurā skolotājs un skolēns var augt kopā.

Krista Birze – bioloģija

Krista Birze šogad mūsu skolā māca bioloģiju un ir 10.c klases audzinātāja. Viņas moto ir gana atraktīvs un noteikti paliks atmiņā:

„Lai Salaspils “Mārtiņi” un “Milanas” apgūtu bioloģiju bez problēmām!”

Sk. Krista atzīst, ka sākumā skolu vēl iepazīst, salīdzinot to ar jaunu kleitu, kuru pielaiko. Tomēr jau tagad viņa

Turpinājums 2. lpp ->

SEPTEMBRA ATZIŅA...

“Katru rītu jums ir divas izvēles: turpināt gulēt ar saviem sapņiem vai mosties un dzīties pēc tiem.”

/basketbolists K.Entonijs/

Novēlu, lai arī šogad mums visiem pietiek gribasspēka “turpināt dzīties pēc saviem sapņiem...”

/Marlēna, 9.a/

jūtoties labi.

Viņai svarīga ir ne tikai profesionālā vide, bet arī ikdienas ērtības. Skola atrodas pietiekami tuvu, lai līdz tai varētu ātri nokļūt ar automašīnu, savukārt došanās uz darbu kājām aizņemtu apmēram pusotru stundu. Sk. Krista ar humoru piebilst, ka šobrīd tas vairāk ir teorētisks izaicinājums. Viņa novērtē arī to, ka darbā nav jāierodas ar „pirmajiem saules stariem”, jo pati ir cilvēks, kuram patīk pagulēt.

Noslēgumā skolotāja Krista saka: „Paldies vadībai un skolēniem par piederības sajūtu!”

Jauns gads, jauni cilvēki, jauni stāsti

Iepazīstot jaunus skolotājus, kļūst skaidrs, ka katram no viņiem ir savs stāsts un iemesls, kāpēc izvēlēta tieši Salaspils 1. vidusskola. Kādam tā ir iespēja atgriezties savā skolā jau skolotāja lomā, citam – iespēja dalīties ar savām zināšanām, bet vēl kādam – sākt pilnīgi jaunu profesionālās dzīves posmu. Ceru, ka šis raksts palīdzēja arī skolēniem uz jaunajiem pedagogiem paskatīties ne tikai kā uz cilvēkiem pie tāfeles, bet arī kā uz personībām ar saviem mērķiem, pieredzi un dzīves moto. Lai jaunajiem skolotājiem izdodas veiksmīgi iejusties mūsu skolas dzīvē un kopā ar skolēniem izveidot daudz jaunu, pozitīvu stāstu!

Mārtiņš Razgals 10.b

UZ LAIKU DIREKTORES VIETĀ...

Pavisam negaidīti ar 2026. gada 23. aprīli uz laiku par direktores pienākumu izpildītāju tika iecelta direktores vietniece IT jomā un 8.a klases audzinātāja Dana Tuče-Novika. Direktores vietnieces Danas ikdiena pēkšņi kļuva daudz plašāka un atbildīgāka. Jaunajā amatā bija jāpieņem lēmumi, jāvada skola cauri mācību gada noslēgumam, jāgatavojas nākamajam mācību gadam un vienlaikus jāturpina pildīt arī iepriekšējie pienākumi.

Ar savu pieredzi, sajūtām, izaicinājumiem un mērķiem intervijā dalās direktores pienākumu izpildītāja Dana Tuče-Novika:

☑ Kādas bija sajūtas un emocijas, tik pēkšņi kļūstot par direktores pienākumu izpildītāju? Vai nebija grūti “izvest” Salaspils 1. vidusskolu cauri gada noslēgumam?

Tas tiešām notika ļoti strauji, tāpēc sākumā bija viss kopā – pārsteigums, milzīga atbildības sajūta un, protams, arī satraukums. Turklāt mācību gada noslēgums skolā nav mierīgākais laiks – eksāmeni, izlaidumi, nākamā gada plānošana, personāla jautājumi. Nebija daudz laika domāt par to, vai būs grūti – vienkārši bija jādara. Ļoti daudz deva tas, ka skolu jau labi pazinu un man blakus bija kolēģi, uz kuriem varēju paļauties. Tas vēlreiz apliecināja, cik svarīga ir komanda.

☑ Vai bija viegli iesākt jauno mācību gadu kā direktores p.i.?

Teikt, ka viegli, laikam būtu pārāk drosmīgi. Skola ir ļoti

liela, un jaunā mācību gada sākums vienmēr ir intensīvs. Taču šoreiz man bija priekšrocība – vasarā jau pati piedalījos visā sagatavošanās procesā un zināju, ko vēlamies izdarīt. Man bija svarīgi, lai 1. septembrī skolēni un skolotāji atnāk uz skolu un jūt – viss ir gatavs, mēs viņus gaidām. Un tad, kad 1. septembrī redzi visu skolas saimi kopā, uz brīdi vari arī mazliet atviegloti uzelpot un nodomāt – jā, mēs to izdarījām.

☑ Kāds līdz šim bijis neaizmirstamākais notikums direktores p.i. darbā?

Man laikam nav viena konkrēta notikuma. Ļoti spilgti atmiņā palicis pirmais izlaidums šajā amatā. Stāvēt absolventu priekšā, ļoti skaidri sajutu atbildību par skolu un tās cilvēkiem. Arī 1. septembris stadionā bija īpašs – redzēt vienuviet tik daudz mūsu skolēnu, skolotāju un ģimeņu un saprast, cik milzīga patiesībā ir mūsu skolas saime.

☑ Kādi ir lielākie izaicinājumi šajā amatā?

Viens no lielākajiem izaicinājumiem šobrīd noteikti ir tas, ka paralēli direktores pienākumu izpildītājas darbam joprojām pildu arī direktores vietnieces IT jomā pienākumus. Savienot abus amatus nav viegli, jo katrs no tiem pats par sevi prasa ļoti daudz laika un uzmanības. IT joma skolā neapstājas tikai tāpēc, ka man ir nākuši klāt citi pienākumi. Otrs lielais izaicinājums ir lēmumu pieņemšana. Dažkārt tie jāpieņem ļoti ātri, un ne vienmēr būs iespējams panākt, lai visi ar tiem būtu apmierināti. Direktoram vienlaikus jāredz visa skola kopumā un arī konkrētais cilvēks un viņa situācija. Un, protams, laiks – ideju un darāmo darbu vienmēr ir vairāk nekā stundu diennaktī. Šobrīd īpaši mācos noteikt prioritātes, deleģēt un uzticēties savai komandai.

☑ Kas sagādā vislielāko gandarījumu šajā amatā?

Redzēt rezultātu. Dažreiz tā ir liela lieta – skolēnu sasniegumi, veiksmīgs projekts vai pasākums. Bet reizēm gandarījumu dod pavisam mazas lietas – skolēns, kurš gaitenī pienāk un kaut ko izstāsta, skolotājs, kurš saka: “Mums izdevās!”, vai vecāks, kurš vienkārši pasaka paldies. Tad saproti, kāpēc šo darbu dari. Īpašs gandarījums ir arī tad, ja kāda ideja, par kuru sākumā vēl šaubījāmies, beigās izdodas un kļūst par daļu no skolas ikdienas.

☑ Kādam jābūt direktoram?

Tādam, kurš prot klausīties, bet nebaidās pieņemt lēmumus. Manuprāt, direktoram nav jābūt cilvēkam, kurš zina pilnīgi visu un visu prot darīt pats. Viņam jāprot izveidot spēcīgu komandu, uzticēties cilvēkiem un vienlaikus uzņemties atbildību. Un noteikti jābūt cilvēcīgam. Skolā mēs tomēr strādājam ar cilvēkiem, nevis tikai dokumentiem, tabulām un noteikumiem. Reizēm aiz viena pavisam neliela jautājuma slēpjas cilvēkam ļoti svarīga situācija, un tas ir jāprot ieraudzīt.

☑ Nenoliedzami šāds amats ir grūts un atbildīgs. Kādi ir plusi?

Iespēja kaut ko reāli mainīt. Ne tikai pateikt: “Būtu labi, ja...”, bet mēģināt šo “būtu labi” pārvērst par realitāti. Man patīk radīt jaunas idejas un redzēt, kā tās sāk dzīvot skolā. Ir iespēja kopā ar komandu domāt par to, kāda mūsu skola būs pēc gada, pēc trim vai pieciem gadiem. Un vēl šajā darbā nav divu vienādu dienu. Reizēm gan šķiet, ka vienā dienā ir kādas piecas dienas.

☑ Ar ko Jūs visvairāk lepojaties mūsu skolā?

☑ Ar cilvēkiem. Ar mūsu skolēniem, kuri sasniedz ļoti daudz – mācībās, sportā, mākslā, projektos un sabiedriskajā dzīvē. Ar skolotājiem, kuri bieži izdara daudz vairāk, ne-

Turpinājums no 2. lpp ->

kā rakstīts viņu amata pienākumos. Un arī ar to, ka mums ir skolēni, kuri grib iesaistīties un kuriem nav vienalga, kāda ir viņu skola. Manuprāt, ļoti svarīgi ir dot jauniešiem iespēju ne tikai izteikt savu viedokli, bet arī piedalīties skolas veidošanā.

☑ *Ko Jūs vēlētos mūsu skolā mainīt vai uzlabot?*

Es gribētu, lai mēs vēl vairāk kļūstam par skolu, kurā katrs skolēns var attīstīties atbilstoši savām spējām. Ne visiem vajag vienu un to pašu un vienādā veidā. Tāpēc ļoti svarīga būs individualizācija, skolēnu atbalsts un gudra tehnoloģiju, tostarp mākslīgā intelekta, izmantošana. Manuprāt, tehnoloģijām nav jāaizstāj skolotājs – tām jāpalīdz skolotājam vairāk laika veltīt skolēnam. Viena laiku man ļoti svarīga ir arī skolas vide – lai skolēniem un skolotājiem šeit būtu droši, labi un būtu vēlme nākt uz skolu.

☑ *Kādas pārmaiņas izglītībā Jūs vēlētos redzēt nākotnē?*

Mazāk darīt tikai tāpēc, ka “tā vienmēr ir darīts”, un vairāk domāt par to, kas bērnam patiešām būs vajadzīgs nākotnē. Pasaule mainās ļoti ātri, un mākslīgais intelekts šo procesu tikai paātrina. Skolai vairs nepietiek tikai iemācīt faktus. Mums jāiemāca domāt, izvērtēt informāciju, sadarboties, pieņemt lēmumus, uzņemties atbildību un prast mācīties pašam. Es arī ļoti gribētu, lai skolotājam būtu vairāk laika būt skolotājam – strādāt ar bērniem, gatavot kvalitatīvas stundas, profesionāli pilnveidoties – un mazāk laika būtu jāvelta birokrātijai.

☑ *Kāds ir labākais padoms, ko esat saņēmusi savā dzīvē?*

Laikam – nebaidīties mēģināt. Ne viss izdosies ar pirmo reizi, un tas ir normāli. Daudz sliktāk ir kaut ko neizdarīt tikai tāpēc, ka esi baidījies kļūdīties. Šo cenšos atcerēties arī pati. Kļūdas var izlabot, no tām var mācīties, bet neizmēģinātu iespēju reizēm vairs nevar atgūt.

☑ *Ko Jūs vēlētos, lai katrs mūsu skolas skolēns atceras pēc skolas absolvēšanas?*

Es gribētu, lai viņš atceras ne tikai atzīmes, eksāmenus un stundas, bet cilvēkus un sajūtu, ka šeit ir bijusi viņa vieta. Un vēl es gribētu, lai katrs, aizejot no Salaspils 1. vidusskolas, zina – viņš spēj vairāk, nekā pats reizēm domā. Lai nebaidās mēģināt, kļūdīties, sākt no jauna un izmantot iespējas, kas viņam tiek dotas. Un būtu ļoti skaisti, ja pēc daudziem gadiem, ejot garām skolai, gribētos tajā atkal ienākt.

Direktors p.i. Danai Tučeī-Novikai patiesi ir daudz svarīgi darba pienākumi un liela atbildība, taču viņa un viņas komanda veiksmīgi tiek ar visu galā. Viņa spēja ātri pielāgoties jaunajam amatam, nepazaudējot savu pozitīvo attieksmi. Arī ikdienas lielajā darbu un pienākumu steīgā direktors p.i. Dana saglabā sirsniību, atsaucību un cilvēcīgu attieksmi pret apkārtējiem. Novēlam skolotājai Danai Tučeī-Novikai un visai skolas komandai sasniegt savus iecerētos mērķus, kā arī novēlam izturību, enerģiju un daudz jaunu ideju, lai arī turpmāk mūsu skola būtu vieta, kurā skolēniem ir droši augt, mācīties un nebaidīties mēģināt!

Liels paldies direktors p.i. Danai Tučeī-Novikai par atrasto laiku šai intervijai, jo, kā viņa pati atzina, darbu un darāmo lietu netrūkst. Neskatoties uz saspringto ikdienu, viņa bija atsaucīga un ar patiesu ieinteresētību dalījās savā pieredzē, pārdomās un nākotnes iecerēs.

Evija Zane Borovska, Elizabete Bērtule 12.a

SKAĻĀ LASĪŠANA, KAS AIZVED LĪDZ FINĀLAM!

Maija Lubgāne

15. septembrī Mārupē norisinājās Pierīgas reģiona Nacionālās skaļās lasīšanas sacensības, kurās savu lasītprasmi, izteiksmīgumu, drosmi un uzstāšanās prasmes demonstrēja 18 dalībnieki no astoņiem novadiem. Šis pasākums pulcēja skolēnus, kuriem patīk lasīt un kuri ir gatavi ar savu balsi un priekšnesumu aizraut arī citus.

Mūsu skolu sacensībās pārstāvēja divas lieliskas lasītājas – Sofija Pinta un Maija Lubgāne. Sofija savai uzstāšanās reizei bija izvēlējusies fragmentu no Luīzes Pastores grāmatas “Laimas bērni”, savukārt Maija lasīja fragmentu no Rēli Reinausa grāmatas “Mortens, Emīlija un zudušās pasaules”. Abas meitenes bija rūpīgi gatavojušās sacensībām un uz skatuves kāpa ar lielu atbildības sajūtu un vēlmi parādīt, cik aizraujoša var būt grāmatu pasaule.

Katra no viņām klausītājus centās aizvest savas izvēlētās grāmatas pasaulē, atklājot stāsta noskaņu, tēlus un notikumus. Lai skaļā lasīšana būtu patiesi aizraujoša, nepietiek tikai pareizi izlasīt tekstu – ir nepieciešams to izjust, ievērot intonāciju, tempu un emocijas, kā arī spēt uzrunāt klausītājus. Tieši šīs prasmes abas mūsu skolas pārstāves demonstrēja savos priekšnesumos.

Īpaši veiksmīgs izrādījās Sofijas lasījums. Viņas izteiksmīgums, pārliecība un prasme aizraut klausītājus pārliecināja žūriju, un Sofija Pinta sacensībās izcīnīja godpilno 3. vietu! Tas ir patiesi nozīmīgs sasniegums, ar kuru var lepoties visa skola.

Par šo sasniegumu Sofija saņēma arī ceļazīmi uz Nacionālās skaļās lasīšanas sacensību finālu, kas norisināsies 10. oktobrī Rīgā, Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Tātad Sofijas lasīšanas piedzīvojums turpināsies, un jau pavisam drīz viņa kopā ar citiem labākajiem jauniešiem lasītājiem no visas Latvijas mērosies spēkiem finālā. Lai Sofijai izdodas arī finālā parādīt savu lasītprasmi, izteiksmīgumu un aizrautību, bet Maijai šī pieredze lai dod iedvesmu turpmākiem panākumiem!

Šādi notikumi atgādina, ka lasīšana nav tikai prasme, kas nepieciešama mācībās. Grāmatas palīdz mums iepazīt jaunus cilvēkus, vietas un notikumus, izdzīvot dažādus piedzīvojumus un paskatīties uz pasauli no cita skatpunkta. Savukārt skaļā lasīšana ļauj dalīties šajā pieredzē ar citiem

Turpinājums 4. lpp ->

Sofija Pinta

un Maiju sacensībām.

Paldies arī bibliotekārei Evitai par Nacionālās skaļās lasīšanas sacensību uzturēšanu un popularizēšanu mūsu skolā, kā arī par iespēju skolēniem atklāt, cik daudz aizraujoša var atrast grāmatās!

Lasīšana ir atslēga uz zināšanām, iztēli un jauniem piedzīvojumiem. Varbūt tieši nākamais stāsts, ko izlasīsi, aizvedīs tevi līdz tavam lielajam piedzīvojumam!

Bibliotekāre Evita Arule

SEPTEMBRĪ BIBLIOTĒKĀ – IEPAZĪSTAM BJVŽ 2026!

Restarts lasīšanai

Lasi un vērtē '26

5+

BĒRNU ŽŪRIJA

1. Ērika Bērziņa, Anna Valvere. *Māmiņa šķēķē sapni*. Liels un mazs, 2025
2. Ailise Melnina. *Pēle un sape*. Jāņa Rozes apgāds, 2025
3. Lārmari Šimola, Huana Kamila Medjega. *Kā man veicas! Liels un mazs, 2025*
4. Jurga Vīle, Lina Saneckāle. *Hamleona sapni*. Būtiņa valis, 2026
5. Inese Zandere, Anita Paele. *Kurpju spēle*. Liels un mazs, 2025

7+

BĒRNU ŽŪRIJA

1. Viktorija Amelina, Edmunds Jānsone. *Skaidrotāja Elza ve-mācās*. Liels un mazs, 2025
2. Iveta Šteinberga, Jūlijs Tatarkins. *ams, ams, ams!*. Liels un mazs, 2025
3. Jekaterina Grīblāne. *Es esmu mājokļa*. Zvaigzne ABC, 2026
4. Māris Būrgulis, Aleksandra Krumme. *Piektais pilsēts*. Zvaigzne ABC, 2026
5. Inese Zandere, Gundega Muskatante. *Šaukļa paroks*. Liels un mazs, 2026

9+

BĒRNU ŽŪRIJA

1. Māris Tabita Kalnāja, Ailise Landbergere. *Neapzinātais*. Zvaigzne ABC, 2025
2. Kārlis Pētersons, Henrijs Abolins. *Jokulāns*. Pētergailis, 2025
3. Marija Purva, Oskars Iegums. *Mēs ar Tīnu*. Liels un mazs, 2025
4. Lolita Jauja, Oļga Gogole. *Superpilsēts un kaimiņu spēle*. Latvijas Medija, 2025
5. Andrejs Akmentīns, Kristīna Salma. *Kāpēc mēs*. Liels un mazs, 2025

11+

JAUNIEŠU ŽŪRIJA

1. Dāvida Šteinberga. *Zvaigzne bērns*. Zvaigzne ABC, 2025
2. Siera Jēgers, Siera Mēsa. *Un pasaulē, tā aizlido*. Jāņa Rozes apgāds, 2026
3. Viktors Māderis. *Kā mēs*. Ammori, 2025
4. Sandra J. Pauls. *Tumšā skola*. Zvaigzne ABC, 2025
5. Sofija un Amanda Anstis. *Šaukļa lieldzīvnieki*. Jāņa Rozes apgāds, 2025

15+

JAUNIEŠU ŽŪRIJA

1. Sērija Anna Makmalina. *Grāmatu mēness*. Lesturāns, 2026
2. Andrejs Sēvijs Magnuss. *Liela lode*. Liels un mazs, 2025
3. Ana Pēsa, Bernards P. Karnejs. *Apkārtējais*. Liels un mazs, 2025
4. Kirils Eclis. *Te nu ir 18 vasaras*. Neputnis, 2025
5. Oļģis. *Latviešu folkloru un fantastikas stāsti*. Zvaigzne ABC, 2025

Vecāku žūrija

+2 grāmatas

Vecāku žūrija

1. Nina George. *Neapzinātais grāmatu kungs*. Zvaigzne ABC, 2025
2. Gundega Holmēskāde Bunde. *Dabiskā veselība*. Jāņa Rozes apgāds, 2025
3. Vilis Kaimis. *Šaukļa grāmata*. Latvijas Medija, 2025
4. Jekaterina Medjega. *Var kriet ar augļiem*. Upa toņiem un tālām, 2026

Septembrī skolas bibliotēkā viesojās sākumskolas klases, lai iepazītos ar „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas 2026” grāmatu kolekciju. Šogad BJVŽ kolekcijā ir 29 grāmatas sešās vecumgrupās, un katrai vecuma grupai paredzēts iepazīt un novērtēt piecas grāmatas. Bibliotēkas nodarbībās skolēni iepazīs ar savas vecuma grupas grāmatām, aplūkoja to vākus un ilustrācijas, kā arī klausījās fragmentus no dažiem darbiem. Kopīgi pārrunājām, kāpēc ir svarīgi lasīt grāmatas un ko lasīšana mums dod. Secinājām, ka lasot mēs ne tikai uzzinām jaunus faktus un iepazīstam aizraujošus stāstus, bet arī paplašinām vārdu krājumu, attīstām iztēli, uzmanību un spēju izteikt savas domas.

Kā kļūt par žūrijas ekspertu?

Skolēniem bija iespēja uzzināt, ka arī viņi var kļūt par BJVŽ ekspertiem. Lai to paveiktu, jāizvēlas savas vecuma grupas grāmatas, tās jāizlasa un pēc tam jānovērtē. Tātad katrs lasītājs kļūst par īstu grāmatu ekspertu – viņa viedoklis ir svarīgs! Īpaši svarīgi ir ne tikai izlasīt grāmatu, bet arī padomāt par izlasīto: kas patika, kas pārsteidza, kādi bija interesantākie notikumi un kādas sajūtas radīja stāsts. BJVŽ mērķis ir veicināt interesi par grāmatām, lasīšanu un sarunām par izlasīto.

Bibliotēkas lasītājs, tas ir forši!

Septembra tikšanās reizēs atkārtojām arī bibliotēkas lietošanas noteikumus. Pārrunājām, kā rūpēties par grāmatām, kā tās izvēlēties, kā arī kāpēc grāmatas noteiktajā laikā jāatgriež bibliotēkā.

Pirmo klašu skolēnu vecākiem tika nosūtīta informācija par to, kā bērns var kļūt par bibliotēkas lasītāju, kā iesaistīties žūrijā un kā notiek grāmatu ņemšana uz mājām. Viena no svarīgākajām lietām, ko bērni un vecāki noskaidroja, grāmatu drīkst ņemt līdzi uz mājām uz divām nedēļām, pēc tam tā jānogādā atpakaļ bibliotēkā.

Lasīšana sākas mājās.

Nodarbībās pārrunājām arī skolēnu lasīšanas paradumus mājās. Noskaidrojām, vai bērniem mājās ir savs lasīšanas laiks, vai vecāki lasa kopā ar bērniem un kādas grāmatas bērni izvēlas lasīt. Sarunas palīdzēja saprast, ka lasīšana nav tikai skolas uzdevums. Tā ir prasme, kas nepieciešama gan mācībās, gan ikdienā, gan arī turpmākajā dzīvē. Jo vairāk lasām, jo vieglāk saprotam tekstus, uzdevumu nosacījumus, iegūstam jaunu informāciju un spējam skaidrāk izteikt savas domas.

Tāpēc aicinām arī mājās atrast laiku grāmatai, kaut vai 10–15 minūtes dienā. Var lasīt kopā ar mammu vai tēti, klausīties, kā lasa pieaugušais, vai pašam izvēlēties sev interesantu grāmatu.

Bibliotekāre **Evita Arule**

SARUNA AR 1.A KLASĒS AUDZINĀTĀJU AIGU LEITĀNI PAR IZAICINĀJUMIEM UN JAUNO MĀCĪBU GADU

Sākoties jaunam mācību gadam, uztraukumu izjūt visi, tomēr visgrūtāk ir pirmās klases skolēniem, kuriem tā ir jauna vide, lielāka atbildība un jauna dzīves posma sākums. Sarunā ar šī gada 1.a klases audzinātāju Aigu Leitāni uzzināsim vairāk par to, kā ir strādāt ar pirmklasniekiem un ko var sagaidīt no šī mācību gada.

Cik gadus jau esat 1. klases audzinātāja?

Šis ir ceturtais gads.

Kā jūs jūtaties, katru gadu sākot darbu ar pirmklasniekiem?

Sākums vienmēr ir grūts, taču tas tā ir jebkurā vecuma posmā, kamēr izveido kolektīvu kā vienotu veselumu. It īpaši bērniem, kuri tikko atnākuši no bērnudārza, jo skolas vide tomēr ir citāda. Viņiem ir grūti orientēties un saprast, kas ir mācību grāmata un kas - darba burtnīca. Kopumā pirmie divi mēneši ir tie grūtākie, pēc tam kļūst vieglāk.

Kā jūs palīdzat bērniem pierast pie skolas?

Lielākais izaicinājums ir iemācīt ātri pārvietoties no vienas klases uz otru un pārlīkt mācību līdzekļus nākamajam mācību priekšmetam. Tāpat izaicinājums ir paspēt paēst 20 minūšu laikā. Mazajiem bērniem tas rada lielu stresu un prasa daudz pūļu. Šķiet, ka tās ir vienkāršas lietas, bet bērniem tas viss ir jāiemācās, un emocionāli tā ir liela spriedze.

Kas ir grūtākais, mācot pirmo klasi?

Grūtākais ne tikai pirmajās klasēs, bet arī katram skolēnam kopumā ir atšķirīgais mācīšanās temps. Kāds vielu uztver ātrāk, kāds - lēnāk, un spēja nepārtraukti pievērsties katram bērnam individuāli ir pedagoga grūtākais uzdevums. Arī lielajā skolā ir līdzīgi - mēģināt starp vairāk nekā 20 bērniem strādāt tā, lai visiem būtu labi.

Ko jūs visvairāk sagaidāt no šī mācību gada?

Visvairāk sagaidu saprotošus vecākus - tādus, kuri ir ieinteresēti bērnu attīstībā, nevis tikai pieprasa un paši negrib ne palīdzēt, ne iesaistīties. No bērniem sagaidu foršu, draudzīgu kolektīvu, kurā visi palīdz viens otram un nav katrs par sevi, bet darbojas kā viena liela saime. Tas ir tas, ko sagaidu, un laiks rādīs, kā būs.

Kā jūs dažos vārdos aprakstītu savu klasi?

Dzīvīga, gudra un pagaidām ļoti zinātkāra. Viņiem tiešām ir interese uzzināt jauno - ceru, ka šī vēlme laika gaitā nepazudīs. Viņi ir arī ļoti draudzīgi, kas mani patiesi priecē.

Intervijas laikā 1.a klases skolēni devās uz sporta stundu, tomēr daudzi no viņiem neizpratnē vēlējās palikt klasē. Tas spilgti apliecināja skolotājas Aigas Leitānes teikto - tik jaunā vecumā nav viegli pielāgoties jaunai videi, taču ar laiku kļūst vieglāk. Priekšā vēl ir daudz ko piedzīvot, apgūt un iemācīties.

Sofija Emīlija Volbeta 12.a

AGRI RĪTI, JAUNI SKOLOTĀJI UN KABINETA MEKLĒJUMI

Šajā mācību gadā piecas 7. klases uzsāka mācības mūsu skolas lielajā korpusā. Lai uzzinātu, kā skolēni ir iejutušies jaunajā vidē, tika veikta aptauja. Šī mācību gada septītās klases skolēni novērtēja to, kā paši jūtas un ir iejutušies lielajā skolas korpusā. Vidējais vērtējums ir 7,5 balles (no 10). Turpinājumā ir atbildes uz dažādiem interesantiem jautājumiem un vēl interesantāki skolēnu viedokļi par sajūtām, uzsākot jauno mācību gadu.

Visvairāk septītās klases skolēniem no skolas mazā korpusa pietrūkst iepriekšējo skolotāju, kuri bija forši. Daži skolēni minēja, ka ilgojas pēc bibliotēkas, kā arī pietrūkst sportisko aktivitāšu, ko varēja veikt brīvajā laikā, tai skaitā sporta laukumiņš pie skolas, kur var uzs spēlēt futbolu vai basketbolu.

Skolas lielajā korpusā, atšķirībā no mazās skolas, septītās klases skolēni novērtē klusumu un to, ka telpas ir plašākas - līdz ar to vairāk vietas un mierīgāk, kā arī nav mazo bērnu, kuri var nogāzt no kājām.

Lielākoties visi skolēni savu klases audzinātāju novērtē labi, taču ir viena interesanta, godīga atbilde: "Neitrāli PAGAIDĀM, jo es ar viņu redzos 1 reizi nedēļā." Septītās klases skolēni savas klases audzinātājas raksturo ar šādiem vārdiem - interesanta, atsaucīga, jauka, smieklīga, draudzīga, forša, dažreiz stingra.

Pie skolas režīma un agrajiem rītiem lielākajai daļai aptaujujamo skolēnu nav problēmu — pamosties izdodas un pie skolas režīma jau pierasts, kā arī stundu laiki abos skolas korposos ir vienādi. Citiem skolēniem ir grūti un viņi vēl trenējas piecelties agri, lai nekavētu skolu.

Skolēniem tika vaicāts, kas nepatīk vai sagādā grūtības jaunajā skolas korpusā. Atbildes ir dažādas, bet lielākoties tika norādīts, ka šobrīd septītklasniekiem ir grūtības atrast kabinetus. Nelielas grūtības ir pierast pie jaunajiem mācību priekšmetiem, skolotājiem un tā, kā viņi māca mācību priekšmetus. Viena no atbildēm bija: „Nepatīk, ka mēs - 7. klases skolēni - tiekam uzskatīti par mazajiem bērniem.”

No lielā skolas korpusa septītās klases skolēni cer sagaidīt lielāku klusumu, mieru un kārtību, vairāk atbalsta no skolotājiem, interesantas stundas, jautrākus starpbrīžus un

Turpinājums 6. lpp ->

Turpinājums no 5. lpp ->

dažādus pasākumus, jaunus draugus. Skolēni cer, ka lielais skolas korpuss dos daudz skaistu atmiņu.

Liels paldies visiem 7. klašu skolēniem, kuri iesniedza atbildes! Mums interesē jūsu viedoklis! Gaidīšu tikpat lielu atsaucību arī nākamajā reizē!

Reņģe Miermīlīgaiš

PIRMAIS SOLIS VIDUSSKOLĀ!

Septembris 10. klases skolēniem ir jauno pārmaiņu laiks — viņiem sākas jauns dzīves posms. Protams, ir jāiepazīst jaunie skolotāji, klasesbiedri un arī priekšmeti. Iepriekšējās 9. klases tika apvienotas, un nu jau šogad Salaspils 1. vidusskolā ir trīs lielas 10. klases. Kā viņi jūtas, uzsākot vidusskolas gaitas, un kā pierast pie jaunajiem kolektīviem?

Aptaujājot skolēnus, esam sapratuši, ka katrs jūtas atšķirīgi. Daudzi teica, ka mūsu skolā jūtas droši un mājīgi, jo apkārt ir jau pazīstamas telpas, skolotāji un skolēni. Kāds teica, ka jauna skola ir lielas durvis un sākums milzīgai nākotnei. Lai gan daudzi klasesbiedri jau iepriekš bija redzēti vai zināmi, jaunajā kolektīvā par viņiem iespējams atklāt daudz ko nezināmu. „Man ir vajadzīgs laiks, lai pierastu pie jaunajiem klasesbiedriem, tomēr visi ir jauki un draudzīgi,” stāsta 10. klases skolniece.

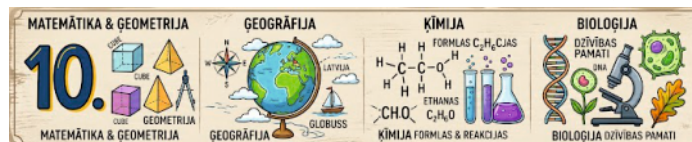
Viena no skolniecēm atzīst, ka līdz galam vēl nav sapratusi, ka ir jau vidusskolā un jāiepazīst jaunie klasesbiedri, taču visi šķietot jauki un draudzīgi. Savukārt cits skolēns saka, ka tieši šajā brīdī jūtas ne pārāk labi, jo bija arī citas skolu iespējas, kas netika apskatītas tik labi. Tomēr, neskatoties uz to, arī mūsu skola tiek raksturota kā laba un interesanta. „Ar visiem kļūt par draugiem nav iespējams, taču kolektīvā var atrast jaunus biedrus, ar kuriem ir kopīgas intereses.”

Arī klašu apvienošana skolēnos radījusi dažādas sajūtas. Daļa uzskata: kad piecas devītās klases pārtop par trīs lielām, veidojas laba iespēja iepazīt citus jauniešus un iegūt jaunus draugus. Lai gan sākumā var būt neierasti atrasties vienā klasē ar vienaudžiem, kurus iepriekš tik labi nepazīni, laika gaitā tas var kļūt par interesantu pieredzi. „Daudzus skolabiedrus jau iepriekš biju pazinusi vai redzējusi skolā, bet tagad, kad atrodos ar viņiem vienā klasē, uzzinu par viņiem daudz jauna. Manuprāt, jaunajās klasēs ir vieglāk atrast draugus,” savu pieredzi raksturo viena no skolniecēm.

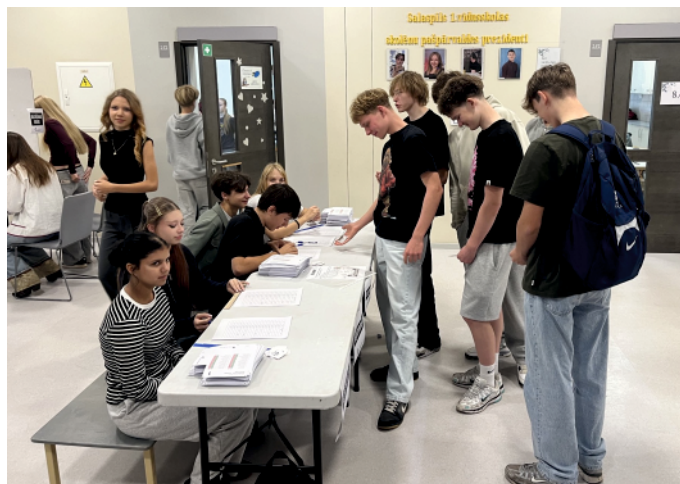
Bet kāpēc daudzi skolēni izvēlējās tieši Salaspils 1. vidusskolu? Protams, viens no galvenajiem iemesliem bija tas, ka te jau bija pabeigta pamatskola un skolas vide ir pazīstama. Daudzi arī atzīmē, ka svarīga ir atrašanās vieta, lai skola būtu tuvu mājām. Pārējie norāda, ka nozīmīgas ir skolas piedāvātās programmas un pazīstamie skolasbiedri. Lai gan vairākiem skolēniem bija arī citas iespējas, beigās izvēle krita par labu mūsu skolai.

Vidusskolas sākums katram skolēnam ir savādāks. Kādam šī vide jau ir pazīstama un droša, citam nepieciešams ilgāks laiks, lai pierastu pie pārmaiņām. Bet noteikti ir skaidrs, ka 10. klase ir jauns posms, kurā būs jauna pieredze un notikumi.

Alise Stradiņa 10.c

SIGNĀLVĒLĒŠANAS

17. septembrī mūsu skolas pirmais stāvs pārtapa par vēlēšanu iecirkni. Vidusskolas klašu skolēniem bija iespēja piedalīties Saeimas vēlēšanu simulācijā, iepazīt vēlēšanu procesu un paust savu viedokli, vēl pirms viņi ir sasnieguši vecumu, kas ļauj piedalīties īstajās vēlēšanās.

Gatavojoties signālvēlēšanām, klases stundās skolēni apguva informāciju par Saeimu, valdību un demokrātijas pamatprincipiem. Savukārt vēlēšanu simulācija ļāva iegūt praktisku pieredzi – sākot ar partiju piedāvājuma iepazīšanu un izvērtēšanu līdz pat balsošanai un balsu skaitīšanai.

Šāda pieredze jauniešiem palīdz labāk izprast vēlēšanu nozīmi un demokrātijas darbību praksē. Tā arī rosina aizdomāties par to, kā tiek pieņemti valstiski lēmumi un kādu lomu tajos nākotnē varēs spēlēt katra paša balss.

Skolēnu interese par signālvēlēšanām apliecināja, ka jautājumi par politiku un sabiedrībā notiekošo ir aktuāli arī jauniešiem. Iespēja pašiem piedalīties vēlēšanu simulācijā ļāva ne tikai paust savu viedokli, bet arī labāk izprast pilsoniskās līdzdalības nozīmi.

Signālvēlēšanu rezultāti būs pieejami 3. oktobrī – laikā, kad oficiālajās Saeimas vēlēšanās tiks uzsākta balsu skaitīšana. Savukārt aicinām visus skolotājus, vecākus un pilngadīgos skolēnus izmantot savas vēlēšanu tiesības un doties balsot oficiālajās vēlēšanās!

Dārta Novika
12.b klase

JAUNA DIREKTORES VIETNIECE AUDZINĀŠANAS JOMĀ – IEPAZĪSTAMIES!

Šajā mācību gadā mūsu skolai pievienojusies jauna direktores vietniece audzināšanas jomā, kura ir arī 7.a klases audzinātāja. Lai tuvāk iepazītu skolotāju Lieni Solu un viņas audzināmo klasi, devos viņai uzdot dažus jautājumus.

Kāpēc Jūs nolēmāt mainīt skolu?

Pienāk tāds brīdis, kad tu esi sasniedzis virsotni - izdarījis visu, ko varēji iepriekšējā skolā, un tev ir

vēlme augt, attīstīties.

Kāpēc Jūs izvēlējāties strādāt tieši mūsu skolā?

„Izglītības darba tirgū ne vienmēr ir tā, ka tevi visur gaida ar atplestām rokām. Manā gadījumā viss sakrita veiksmīgi - brīdī, kad meklēju darbu, skola izsludināja vakanci. Pieteicos konkursam, to izturēju, un te nu es esmu.”

Vai, Jūsaprāt, ir atšķirīgi strādāt mazā skolā un lielā skolā?

Domāju, ka jā, noteikti ir atšķirība. Mazākā skolā, ejot pa skolu, es pazinu visus skolēnus, varēju pateikt, kurā klasē viņš mācās. Es zināju katru skolēnu tuvāk, zināju viņa īpatnības, personību, kurā klasē varbūt ir kāds talants. Arī liels kolēģu skaits. Ir vajadzīgs laiks, lai visus iepazītu - gan skolēnus, gan skolotājus. Bet droši vien, laikam ejot, tas viss mainīsies.

Kādi ir Jūsu galvenie pienākumi, strādājot par direktores vietnieci audzināšanas jomā?

Es atbildu pamatā par audzināšanas darbu, darbu ar klašu audzinātājiem – metodiskais darbs, lai viņiem tiktu nodrošināti materiāli un tamlīdzīgi. Es atbildu arī par pasākumu organizēšanu skolā, esmu skolēnu pašpārvaldes koordinatore. Un arī dažādi projekti, kas ir mūsu skolā – "MOT", "Latvijas skolas soma" un citi.

Kādas ir Jūsu aizraušanās un hobiji?

Man ļoti patīk apmeklēt dažādus koncertus, baudīt kultūru, piemēram, teātri vai deju izrādi. Bet ikdienā ātrākais variants, kā es gūstu spēku, ir tas, ka es katru dienu cenšos nostaigāt vismaz 10 km pēc darba. Arī pastaigājos ar saviem diviem suņiem. Vēl man patīk arī lasīt grāmatas.

Cik skolēnu ir Jūsu klasē?

7.a klasē ir 28 skolēni.

Vai Jūs mācīsiet savai klasei kādu mācību priekšmetu?

Jā, es savai klasei mācīšu sociālās zinības.

Cik ātri, Jūsaprāt, izdosies atcerēties visu skolēnu vārdus?

Es teikšu tā - droši vien, ja es strādātu dienā vismaz trīs kontaktstundas ar saviem skolēniem, tad es noteikti ātrāk atcerētos. Es domāju, ka man oktobrī jau vajadzētu vārdus zināt.

Kā Jūs raksturotu savu klasi pāris teikumos?

Raksturojot savu klasi, varu teikt, ka tie ir atvērti, pieklājīgi un patīkami jaunieši. Protams, reizēm novērojama pusaudžu vecumam atbilstoša uzvedība un vēlme pievērst sev papildu uzmanību.

Esat jau kopā ar klasi ieplānojuši braukt kādā klases ekskursijā?

Jā, mēs oktobrī ar vilcienu brauksim uz Skrīveriem. Apmeklēsim tekstila darbnīcu "RADADA", un tad jaunieši izvēlējās doties uz "Skrīveru mājas saldējumu" – degustēt un paši taisīt saldējumu.

Sarunas laikā es uzzināju daudz ko jaunu un interesantu par skolotāju Lieni Solu. Novēlu viņai veiksmi darbā mūsu skolā un daudz brīnišķīgu mirkļu kopā ar 7.a klasi!

Undīne Švirksta 9.c

MOBILU TELEFONU LIETOŠANAS IEROBEŽOŠANA SKOLĀ

Pamatskolā no šī mācību gada stājas spēkāliegums izmantot mobilo tālruni mācību dienas laikā. Līdz šim aizliegums attiecās tikai uz 1.–6. klašu skolēniem, bet šobrīd mobilo telefonus skolā drīkst izmantot tikai no 10. klases. Lai noskaidrotu, kā skolēni vērtē

šīs izmaiņas, aptaujāju pamatskolas audzēkņus un starpbrīžos vēroju, kā jaunā kārtība ietekmē skolas ikdienu.

Pirms aizlieguma laika pavadīšana telefonos skolēniem bija ierasta ikdienas sastāvdaļa. Aptaujā lielākā daļa skolēnu atzina, ka mobilo ierīci izmantoja katru starpbrīdi. Visbiežāk tā tika izmantota saziņai ar draugiem vai vecākiem, mobilajām spēlēm, mūzikai un elektroniskajai dienasgrāmatai.

Bez telefoniem skolēniem ir vairāk iespēju starpbrīžos pavadīt klases kolektīvā. Aptaujājot jauniešus, noskaidroju, ka daļa no viņiem uzskata, ka tagad ar klasesbiedriem sarunājas vairāk. Tomēr ir arī tādi, kas apgalvo, ka viņu attiecības ar klasesbiedriem nav īpaši mainījušas.

Pēc telefonu aizlieguma es novēroju, ka šobrīd vairāk skolēnu izvēlas starpbrīžos pavadīt ārā, kopā spēlējot bumbu vai pastaigājoties. Daudzi aptaujātie stāstīja, ka tagad starpbrīžos viņi pavada laiku ar draugiem, pastaigājas pa skolu vai gatavojas nākamajai stundai.

Mobilās ierīces stundas laikā var viegli novērst pamatskolēnu uzmanību. Lielākā daļa aptaujāto atzina, ka bez iespējas ieskatīties telefonā stundas laikā viņiem ir vieglāk pievērst uzmanību stundā notiekošajam. Jaunieši saka, ka bez mobilajām ierīcēm viņi labāk izprot mācību vielu. Kā galvenos aizlieguma ieguvumus aptaujātie minēja skolēnu koncentrēšanās spēju un savstarpējās komunikācijas uzlabošanu.

Aptaujas noslēgumā skolēniem tika jautāts, vai viņi ievēros nosacījumu mobilo tālruni skolā nelietot. Aptaujātie teica, ka nosacījumu ievēros, bet daļa atzina, ka to darīs tikai dažreiz. Daži gan teica, ka nosacījumu neievēros,

Turpinājums 8. lpp →

jo tas viņiem šķiet neierasts un nevajadzīgs.

Par telefonu aizlieguma ietekmi pastāstīja arī skolotāja Krista Birze - 10. c klases audzinātāja un bioloģijas skolotāja. Viņa ir novērojusi, ka skolēni mācību stundās ir kļuvuši koncentrētāki un vairāk iesaistās notiekošajā. Skolotāja uzskata, ka viens no lielākajiem ieguvumiem ir tas, ka skolēnu uzmanība ir biežāk pievērsta apkārtējiem cilvēkiem. Skolotājai it īpaši patīk tie brīži, kad skolēni starpbrīžos apstājas, lai parunātos ar skolotājiem un pastāstītu, kā viņiem klājas. Starpbrīžos skolotāja ir novērojusi, ka skolēniem netrūkst enerģijas. Viņa uzskata, ka starpbrīžos alternatīva telefoniem varētu būt galda spēles, piemēram, novuss, galda teniss un citas aktivitātes, kas skolēniem ļautu interesanti pavadīt laiku. Pēc skolotājas domām, viena no galvenajām telefonu aizlieguma priekšrocībām ir ilgnoturīgas uzmanības veidošana, kas palīdz sadzirdēt citus, ļauj apgūt jaunas zināšanas ātrāk un uzturēt attiecības ar citiem. No sarunas ar skolotāju sapratu, ka telefonu ierobežošana ietekmē arī skolotājus. Kad pamatskolēniem nav piekļuves telefoniem, skolotājiem ir vieglāk vadīt stundas un komunicēt ar jauniešiem.

Pēc aptaujas rezultātiem un maniem novērojumiem varu secināt, ka telefona aizliegums ir mainījis skolas ikdienu. Skolēni pamazām sāk pierast pie jaunās kārtības, kā arī pievēršas mācībām un klases dzīvei. Kopumā uzskatu, ka šīs pārmaiņas ir noderīgas un svarīgas.

Polina Kuzmenkova 10. c

KĀ JĒGPILNI PAVADĪT SKOLAS STARPBRĪŽUS?

www.skolasvards.lv

Nesen skolotājs Daniils Zemīts nāca klajā ar ideju par to, ka vēlētos skolas starpbrīžos skolēnus nodarbināt, tādēļ, ka lielākajai daļai skolēnu viedierīces lietot ir aizliegts. Skolotājam Daniilam tika uzdoti dažādi jautājumi par viņa piedāvāto ideju, un atbildes patiešām pierādīja to, ka izteiktā ideja ir ne tikai jautra, bet arī jēgpilna.

Idejas realizācijai Daniils ierosināja atlasīt piemērotākās aktivitātes no jau izstrādātā “Če-Če Čempja” materiāla, ko skolēni var veikt starpbrīžos bez telefoniem. Izvēlētās aktivitātes izdrukāt A3 formātā un izvietot skolas gaitenīs, lai skolēniem tās būtu viegli pamanāmas un pieejamas. Daniils arī uzskata, ka, ja skolēniem par šādām aktivitātēm rastos interese, šo ideju varētu attīstīt tālāk, piemēram, piedāvājot galda spēles vai citus vienkāršus brīvā laika pavadīšanas veidus. Tajā pašā laikā skolotājs Daniils nevēlētos katru starpbrīdi pārvērst par organizētu pasākumu, drīzāk dot skolēniem iespējas un idejas, bet izvēli atstāt viņiem pašiem. Skolotājam Daniilam šī ideja šķiet jēgpilna, jo, ja skolēniem tiek noteikts ierobežojums, ir godīgi piedāvāt arī alternatīvas nodarbes. Skolotājs arī uzskata, ka nepietiek tikai pateikt, ka telefonus ir aizliegts lietot, ir svarīgi arī parādīt to, ka starpbrīdi ir iespējams pavadīt citādi. Šī ideja pēc Daniila uzskata skolēnus ietekmēs pozitīvā veidā vairākos aspektos, ja tie patiešām būs gatavi izmēģināt piedāvātās aktivitātes. Pēc Daniila domām, šī ideja veicinās skolēnu savstarpējo komunikāciju, sadarbību, radošumu un kustību. Skolotāja Daniila personīgi ieteiktās aktivitātes skolēniem

starpbrīžos būtu ātras un tādas, kurām nav nepieciešams sarežģīts inventārs. Piemēram, šahs, dambrete, “Uno”, domino, “Kas es esmu?”, “Mēmais šovs”, dažādas vārdu un zīmēšanas spēles, kā arī vienkāršas spēles ar papīru un pildspalvu. Daniils arī piebilst, ka aktivitāšu piedāvājumam jābūt daudzveidīgam, jo ne visiem interesē viens un tas pats. Apkopojot iegūtos iespaidus par šo tēmu no skolotāja Daniila redzesloka, kļūst skaidras viņa idejas un domas. Ceru, ka šis raksts lika katram lasītājam aizdomāties par to, kā nākotnē pavadīt skolas starpbrīžus, kā arī par to, ka telefonu aizliegšana nav sods, bet gan iespēja jaunām brīvā laika pavadīšanas iespējām.

Rasa Raboviča 9.b

STARPTAUTISKĀ RAKSTPRATĪBAS DIENA 2026

Katru gadu 8. septembrī tiek atzīmēta Starptautiskā rakstpratības diena, kuras mērķis ir pievērst uzmanību lasītprasmes un rakstpratības nozīmei gan katra cilvēka, gan visas sabiedrības dzīvē. Šī diena tiek atzīmēta kopš 1966. gada pēc UNESCO iniciatīvas.

Šajā dienā visā pasaulē skolās, bibliotēkās un citās iestādēs notiek dažādi tematiski pasākumi. To galvenais mērķis ir atgādināt, ka lasīšanas un rakstīšanas prasme ir cilvēka pamattiesības, kas sniedz iespēju iegūt izglītību, pilnvērtīgi iesaistīties sabiedrībā un veicināt personīgo izaugsmi, kā arī pievērst uzmanību risinājumiem analfabētisma samazināšanai pasaulē.

Pēdējos gados Latvijā ir samazinājies jauniešu lasītprasmes līmenis. Starptautiskā pētījuma PISA 2025 dati rāda, ka skolēnu zināšanu un lasītprasmes līmenis ir sarucis - aptuveni 41% Latvijas skolēnu saskaras ar nopietnām problēmām lasīšanā un rakstīšanā, nesasniedzot pat minimālo kompetences līmeni. Tas padara Starptautisko rakstpratības dienu arvien nozīmīgāku.

Skolas bibliotekāre Evita Arule mani iepazīstināja ar to, kā mūsu skolas bibliotēkā tika atzīmēta šī diena. Bibliotekāre bija ļoti atsaucīga un pastāstīja par notikušajām aktivitātēm. Skolēni tika aicināti pieteikties nodarbībām, kurās varēja aplūkot un apspriest Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas 2026. gada kolekciju. Bibliotēkā viesojās arī 1.d klase. Nodarbībā pirmklasniekiem tika stāstīts par lasītprasmes un rakstītprasmes nozīmi, lai nākotnē varētu pilnvērtīgi mācīties un izprast dažādu mācību priekšmetu tekstus. Skolēni arī aplūkoja savam vecumam paredzēto grāmatu kolekciju.

Visvairāk skolas bibliotēku apmeklēja 1.- 6. klašu skolēni, visticamāk, tāpēc, ka tā atrodas mazajā korpusā. Savukārt, runājot ar vidusskolēniem, atklājās, ka vairāki no viņiem domāja, ka bibliotēkā pieejamas grāmatas tikai jauniekiem lasītājiem. Tomēr tā nebūt nav - bibliotēkā ir pieejams gana plašs klāsts arī jauniešiem, tostarp grāmatas angļu valodā.

Lasītākās grāmatas skolas bibliotēkā:

1. vieta - sērijas „Dogmens” grāmatas (autors Deivs Pikijs)
2. vieta - sērijas „Kaķēnu komiksu klubs” grāmatas (autors Deivs Pikijs)
3. vieta - sērijas „Grega dienasgrāmata” grāmatas (autors Džefs Kinnijs)

Mūsu skolas lasītāko grāmatu tops parāda, ka bērnus visvairāk piesaista grāmatas ar viegli uztveramu tekstu vai

Turpinājums 9. lpp ->

Turpinājums no 8. lpp ->

bagātīgām ilustrācijām, piemēram, komiksi.

Var secināt, ka lasītprasmei ir milzīga nozīme bērnu un jauniešu attīstībā. Lai uzlabotu lasīšanas līmeni, bērnos ir jāveicina ieinteresētība par grāmatām. Regulāra lasīšana palīdz ne tikai labāk izprast tekstu, bet arī paplašina vārdu krājumu, uzlabo rakstītprasmi un palīdz mācībās. Ir svarīgi veidot pozitīvu attieksmi pret grāmatām un mudināt bērnus lasīt biežāk, kā arī paša spēkiem turpināt attīstīt rakstpratību savai personīgajai izaugsmei.

Gabriela Kubilus 10.c

MĀJĪGUMS UN DZEJA 307. KABINETĀ

Šodien, domājot, kuru kabinetu apraksīt, iegriežos trešajā stāvā pie skolotājas Laimas Pamiļjanas. Nezinot, kādam mācību priekšmetam šī klase ir paredzēta, ieejot tajā, var saprast, ka te skolēni apgūst latviešu valodu un literatūru, jo durvju tuvumā varēsi atrast ziņojumu dēli ar dažādiem spānotiem teicieniem, saikļu špikeriem, nelielu informāciju par valodu. Uz blakus esošā skapīša ir izveidots dzejas stūrītis, kas veltīts mūsu pašmāju dzejniekam Knutam Skujeniekam. Man acīs visvairāk "iekrita" citāts "Es esmu savu lēmumu summa". Šķietami tik vienkāršs, bet tajā pašā laikā ar dziļu domu. Protams, viss, ko mēs sasniedzam, izdarām, neizdarām, pasakām vai nepasakām, ir atkarīgs tikai no mūsu gribasspēka, darbiem un mums pašiem.

Kad vaicāju skolotājai Laimai atļauju fotografēt kabinetu, skolotāja man izrādīja savu mīksto Squishmallows mantiņu kolekciju, kuru parasti redz un sajūt tikai nepaklausīgie skolēni. Protams, valoda bez grāmatām ir neiedomājama, tāpēc arī šeit atradīsiet dažnedažādu literatūru — sākot ar daiļliteratūru, uzzīņu literatūru, mācību grāmatām pamatskolai un vidusskolai (arī no 20. gs., kas labi der arī šobrīd), līdz pat dzīves atziņu krājumiem. Skolotāja piemin, ka šos trešā stāva kabinetus izvēlējas tieši būcēnīšu jeb papildtelpu dēļ, kur šobrīd atrodas grāmatas, mapes un datoru skapis.

Manuprāt, šis kabinets ir ērts, patīkams un mājīgs, īpaši tāpēc, ka skolotāja mēdz ieslēgt relaksējošu fona mūziku. Iekārtojums veicina interesi un rosina vēlmi mācīties.

Matīss Začs 10.a

VĒL VIENS SOLIS KARJERAS CEĻĀ

Ko izvēlas Salaspils 1. vidusskolas absolventi, un par ko jau šobrīd domā 10. klašu skolēni?

Jauns karjeras posms sācies 10. klasēm!

Šogad Salaspils 1. vidusskolā jaunu karjeras izziņas posmu – vidējās izglītības ieguvu – uzsākušas trīs 10. klases. Apsveicam ar šo nozīmīgo sākumu!

Lai noskaidrotu, kāds karjeras atbalsts skolēniem līdz 12. klasei būtu visnoderīgākais, tika apkopotas 10. klašu skolēnu atbildes. Jaunieši visbiežāk norādīja šādus jautājumus:

- ✓ Ko darīt pēc 12. klases? – 47,0%
- ✓ Kādas ir manas stiprās puses? – 42,4%
- ✓ Kādu profesiju izvēlēties? – 39,4%
- ✓ Kādas ir studiju iespējas ārzemēs? – 34,8%

Karjeras ceļš sākas ar jautājumiem: „Ko es vēlos darīt? Kas man padodas? Kādas iespējas mani sagaida pēc skolas?” Mūsu absolventu pieredze un 10. klašu skolēnu intereses ļauj ieraudzīt būtiskākās tendences ceļā uz nākotnes izglītību un profesiju.

Pēc 9. klases - turpināt ierasto ceļu vai izmēģināt ko jaunu?

Laikā no 2021. līdz 2026. gadam aptuveni 40% Salaspils 1. vidusskolas 9. klašu absolventu, par kuriem ir zināma turpmākā mācību vieta, izvēlējušies turpināt mācības savā skolā. Aplūkojot absolventu izvēli pēc izglītības veida, redzams, ka aptuveni 52,2% izvēlējušies vidusskolas, 14,6% - ģimnāzijas, bet 33,1% - tehnikumus, profesionālās skolas, koledžas. Šie dati atspoguļo to, ka pēc 9. klases jaunieši izvēlas dažādus izglītības ceļus, meklējot sev piemērotāko vidi turpmākajai izaugsmei.

Pēc 12. klases - galvenais virziens ir augstākā izglītība.

Monitoringa dati par 2021.- 2026. gadu rāda, ka vismaz 72,6% absolventu, ieskaitot koledžu izvēli, ir devušies uz augstāko izglītību. Tas liecina, ka studijas joprojām ir nozīmīgs nākamais solis mūsu absolventu izglītības un karjeras ceļā. Visbiežāk izvēlēto augstskolu vidū izceļas trīs Latvijas universitātes, kas kopā veido aptuveni 60% no 2021.- 2026. gadā veiktajām augstskolu izvēlēm:

- ✓ Latvijas Universitāte (LU)
- ✓ Rīgas Tehniskā universitāte (RTU)
- ✓ Rīgas Stradiņa universitāte (RSU)

2026. gada absolventu izvēlēs īpaši izceļas šādas studiju jomas:

- ✓ IT, datorzinātnes, datorsistēmas un tehnoloģijas;
- ✓ medicīna un veselības aprūpe;
- ✓ ekonomika, finanses un uzņēmējdarbība;
- ✓ inženierzinātnes;
- ✓ tiesību zinātnes;
- ✓ māksla, dizains un kultūra;
- ✓ pedagogija.

Atbalsts nākotnes izvēlē ir pieejams!

Jaunieši sava lēmuma pieņemšanā nav vieni. Viņiem ir pieejams dažādu atbalsta personu – karjeras konsultanta, skolotāju un vecāku – atbalsts, kā arī informatīvie resursi. Noderīgu informāciju par izglītības un karjeras iespējām var atrast skolā, skolas mājaslapas sadaļā „Karjeras izglītība” un e-klases sadaļā „Karjeras aktualitātes skolēniem”.

Lai veiksmīgs, iedvesmojošs un izaugsmes bagāts jaunais izglītības gads!

Karjeras konsultante **Solveiga Kotāne-Daukste**

PASAULES LOGS: SKATIENS PĀRI HORIZONTAM CEĻOJUMS AR KEMPERI

Pirms šī brauciena es jau biju pabijis piecpadsmit valstīs, bet ne reizi nedevos piedzīvojumos, braucot ar kemperi. 17. augusta vakarpusē mēs ar ģimeni devāmies ceļā, lai sa-

Turpinājums 10. lpp ->

un tos noteikti ir vērts redzēt, bet man personīgi labāk patīk dabas ainavas, tādēļ mēs sēdāties mašīnā un braucām tālāk.”

Pa ceļam uz Pravičickas arku mēs pietājam stalaktītiem un stalagmītiem pilnā alā. Iekšā bija pavēsi, un bez apgaismojuma redzēt nevarēja pilnīgi it neko. Tā bija diezgan gara un dziļa, bet alai pretējais kalns bija norakts un tur izveidots karjers. Pravičickas arka bija kalna galā, tāpēc, lai to sasniegtu, nācās vispirms uzkāpt kalnā. Kāpiena laikā uz visām pusēm pavērās iespaidīgas ainavas – klintis, pļavas, meži.

Prieka un sajūsmas pilni devāmies atpakaļ, lai dotos mājup, bet pa ceļam pietājam Eiropā lielākajā akvaparkā. Teikšu godīgi, braukt ar kemperi ir patīkami, jo sanāk apskatīt arī no pilsētām attālākus dabas objektus, bet ceļā paiet daudz laika un kemperī ir maz vietas, tāpēc, braucot vairākām personām, ir diezgan šauri. Par spīti tam, cik ātri paskrēja laiks, šī brauciena atmiņas paliks uz visu mūžu.

Matīss Začs 10. a

sniegtu Čehiju - mūsu galveno mērķi. Pirmo nakti mēs pārlaidām Lietuvā, bet otro jau Polijā. No Rīgas līdz Prāgai ir 1300 kilometru, tāpēc vienā rāvienā nobraukt to ir neiespējami. Mēs iegriezāmies benzīntankos, lai uzpildītu degvielu, ceļmalas krodziņos, lai pabarotu vēderus, bet dažkārt nācās pietāt, lai izkustinātu un atpūtinātu kājas no garā un nogurdinošā ceļa. Pirmā pieturvietā, kur mums sanāca apstāties, pastaigāt un izpētīt pilsētu mazliet vairāk nekā tikai caur lodziņu, bija Polijas lielpilsēta

Lodza. Pilsētas centrs bija sakopts un skaists. Lai gan tur pavadījām vien daļu no vakara, es paspēju redzēt galveno ieliņu, pilsētas naktsdzīvi un jauniešu galveno pulcēšanās laukumu..

Nākamās dienas iesākumā mēs devāmies apskatīt skaistas akmens klintis, no kurām arī pavērās skats tālumā. Jāteic, ja plānā ir apmeklēt šādus dabas objektus, tad noteikti nevajadzētu vilkt baltas, gaišas un zolīdas drēbes, jo šķietami viegla pastaiga var pārvērsties par spraukšanos caur šauru spraugu akmens klintī. Par laimi, nekur neiesprūdu un varēju ar vienu kāju iekāpt Čehijā, jo dažviet klints mala bija arī šo valstu robeža, bet pēcpusdienā ar smaidu iebrucām manā sešpadsmitajā valstī - Čehijā.

Pirmā pilsēta "jaunatklātajās zemēs", ko apskatījām, bija Kutna Hora. Skaista vecpilsēta, raktuvju muzejs, kaulu baznīca un ļoti krāšņa baznīca un pils no ārpuses ir manas spilgtākās atmiņas. Protams, mēs nevarējām neapskatīt arī pašu Prāgu. Debesis tovarak bija kā no pasakas. Maigu negaisu ar vieglu lietutiņu izkrāšņoja saulriets, bet Vltavas krastu paspilgtināja prezidenta pils un antīkais Kārļa tilts pār pašu upi. Man bija tā veiksmē redzēt Prāgas oranžos dakstiņu jumtus arī no augšas. Šie skati tiešām bija skaisti,

SKOLAS SIMBOLS SKOLĒNU ZĪMĒJUMOS

Zīm. iesūtīja
sk. Aija Belija

